

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 2. oktober 2006
Kontor: Sundhedspolitisk kt.
J.nr.: 2006-12100-159
Sagsbeh.: HBG
Fil-navn: B 68 s 1

Besvarelse af spørgsmål nr. 1 (B 68), som Sundhedsudvalget har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 26. april 2006

Spørgsmål 1:

"Ministeren bedes oplyse antallet af infektionstilfælde i lande sammenlignelige med Danmark, samt oplyse hvilke foranstaltninger disse lande har foretaget for at nedbringe infektionstilfælde".

Svar:

Jeg har til brug for besvarelsen indhentet oplysninger fra Statens Serum Institut.

Det skal indledningsvis understreges, at registreringen af infektionstilfælde varierer meget fra land til land eller endog fra sygehus til sygehus, idet metode- og patientgrundlag ofte er forskelligt. Eksempelvis kan der være forskelle på, hvordan infektioner er optalt. Herudover kan forskelle i patientgrundlaget påvirke opgørelserne, hvilket til dels kan forklare forskellene mellem den danske prævalensundersøgelse i 1999 og i 2003, idet intensivafdelinger ikke indgik i opgørelsen i 1999, men var omfattet i undersøgelsen i 2003.

Man bør derfor være meget forsigtig med at sammenligne prævalenstal fra land til land. Prævalenstal egner sig bedst til sammenligning inden for eget sygehus, afdeling eller land etc. fra år til år, hvis patientgrundlaget og f.eks. indlæggelsestiden ikke ændrer sig væsentligt i mellemtiden.

Statens Serum Institut oplyser, at der i 2003 ved en landsprævalensundersøgelse på 38 sygehuse (omfattende ca. 4000 heldøgns somatiske senge) blev påvist, at 9,7 % af patienterne på undersøgelsestidspunktet havde en eller flere sygehuserhvervede infektioner (svarende til 10,6 infektioner pr. 100 patienter).

Statens Serum Institut oplyser endvidere, at der i de øvrige europæiske lande er rammelovgivning svarende til den danske. I Norge har man specifik lovgivning vedrørende infektionsforebyggelse, ligesom der findes lovbaserede krav bl.a. om overvågning af infektionstallet. Ingen af de øvrige europæiske lande har infektionshygiejniske standarder svarende til dem, der er udarbejdet af Statens Serum Institut og Dansk Standard.

Indsatsen vedrørende forebyggelse af infektioner i de øvrige europæiske lande er – ligesom i Danmark – centreret om kvalitetsstyring og infektions-

overvågning. Flere af de europæiske lande har en høj forekomst af MRSA (methicillin-resistente staphylococcus aureus) i samfundet og på sygehuse, lokalt op til 20-40 % af de staphylococcus aureus, som påvises. Der bruges derfor i flere lande en del ressourcer på MRSA. Sammenlignet med de øvrige europæiske lande har Danmark en meget lav forekomst af MRSA på under 1 %. Sundhedsstyrelsen vil i efteråret 2006 udsende en ny vejledning om forebyggelse af spredning af MRSA.

Jeg kan henholde mig til oplysningerne fra Statens Serum Institut.